

Att förneka en kris

Spiralmodell med 5 faser applicerad på Venezuela åren 2013-2018

LUNDS
UNIVERSITET

Abstract

Det är nu 3 miljoner människor som flytt från Venezuela. Detta är till följd av den stora bristen på mat och medicin samt en hyperinflation som gjort att en vanlig lön förlorat sitt värde. Venezuela var tidigare ett av de rikaste länderna i regionen tack vare sina stora oljereserver. De flesta skuldbelägger regeringen för problemen, som sedan Hugo Chávez död 2013 varit ledd av Nicolás Maduro. Den statliga kontrollen av media har i takt med problemen ökat, och i sina uttalanden förnekas ofta situationen, eller så skuldbeläggs någon annan. Genom en kvalitativ textanalys har vi studerat hur de formulerar sig i sina uttalanden. Venezuelas tal i Generaldebatten samt utvalda intervjuer har behandlats och vi har beskrivit hur de uttrycker sig. Detta har jämförts mot en skapad lägesbild för att se vilka uttalanden som görs beroende på situationen i landet. Vi har placerat in detta i Spiralmodellens olika faser som formats under teorin ”Power of Human Rights”. Resultatet visade att Venezuela befinner sig i *Tactical concessions* idag och det innebär att de inte fullständigt implementerat mänskliga rättigheter. Vi har avslutningsvis genomfört en diskussion kring teorins applicering på landet samt hur framtida utveckling kan se ut.

Nyckelord: Demokrati, FN, Mänskliga rättigheter, Spiralmodell, Venezuela

Antal ord: 9745

Förkortningar

FH – Freedom House

FN – Förenta Nationerna

GF – Generalförsamlingen

HRW – Human Rights Watch

MDG – Millennium Development Goals

PSUV – Venezuelas förenade socialistiska parti

UN – United Nations

VA – Venezuela analysis

VTC - Venezuelan Television Corporation

Innehållsförteckning

1. Inledning.....	1
1.1 Syfte och frågeställningar.....	1
1.2 Avgränsningar.....	2
1.3 Tidigare forskning.....	2
1.4 Disposition.....	3
2. Teoretiskt ramverk.....	3
2.1 Spiralmodellen.....	3
2.2 Kritik.....	6
3. Metod och material.....	6
3.1 Forskningsdesign.....	6
3.2 Material.....	6
3.3 Bearbetning av tal och intervjuer.....	8
3.4 Definition av termer.....	9
3.5 Validitet och reliabilitet.....	11
4. Resultat.....	11
4.1 Bakgrund.....	12
4.2 Repression.....	13
4.3 Denial.....	15
4.4 Tactical concessions.....	23
5. Slutsats.....	24
6. Källförteckning.....	27
7. Bilaga 1.....	34

1. Inledning

Den *Allmänna Förklaringen av Mänskliga Rättigheter* antogs av Förenta Nationerna 1948 i Paris och består av 30 artiklar (UN a). En internationell norm har skapats över hur staten bör utöva makt och värna om de mänskliga rättigheterna. Venezuela har trots problemen i landet gång på gång sagt nej till bistånd och hjälp från FN. Efter påtryckningar från det internationella samfundet tackade de för första gången ja till humanitärt bistånd från FN 2018 (Central Emergency Response Fund [CERF], 2018). För ett land som ofta förnekat sina egna felsteg och den egna krisen så är detta unikt. Det är dock för tidigt att bedöma vad detta kommer innebära för landets framtid. En teori som behandlar detta ämne är "*Power of Human Rights*"-teorin. Teorins utvecklade Spiralmmodell delar in regimers väg mot implementeringen av dessa rättigheter i fem olika faser. Vi kommer använda denna modell för att placera Venezuela i någon av modellens olika faser. Denna teori och modell förklaras vidare i kapitel 2.

1.1 Syfte och frågeställningar

Vi har valt att undersöka hur venezuelanska regeringspolitikens utspel har sett ut under Maduros tid som president, år 2013-2018. Vi kommer att undersöka när förnekanden eller medgivanden görs och i avslutande kapitel presentera kopplingar mellan en viss lägesbild och en viss typ av uttalanden. Syftet med denna uppsats är därmed att beskriva hur regeringspolitiker i Venezuela uttalar sig internationellt i förhållande till läget i landet. Spiralmodellen beskriver hur länder som inte implementerat mänskliga rättigheter influeras av den internationella mänskliga rättighets-normen. Modellens huvudtes är att länder genomgår olika faser på vägen mot att uppnå full implementering av rättigheterna. Genom att applicera denna modell kan vi se hur väl den stämmer överens på Venezuela under den valda tidsperioden.

Vi har valt följande frågeställningar:

- Hur uttalar sig regeringspolitiker i relation till lägesbilden i landet?
- Vilken fas i Spiralmodellen befinner sig Venezuela i idag?

Vårt bidrag till vetenskapen är inomvetenskapligt för att fylla luckan som finns i forskningsområdet. Mer om det återfinns i 1.3 om tidigare forskning. Luckan kan i huvudsak

förklaras så att Spiralmodellen tidigare har placerats på många länder men inte på Venezuela. Abstraktionsnivån är låg då den är inriktad på ett visst land och ett snävt urval av material. Vi ser dock att abstraktionsnivån kan bli högre i exempelvis frågor kring hur en illegitim demokrati rättfärdigar sig själv internationellt.

1.2 Avgränsningar

Två huvudsakliga avgränsningar har gjorts, en tidsmässig och en sett till vad i materialet som ska behandlas. Den tidsmässiga avgränsningen är att vi har valt att endast undersöka uttalanden under perioden som Nicolás Maduro har varit president, år 2013-2018. Både Chávez och Maduros tid vid makten ansåg vi var intressanta att fördjupa oss i men för att göra det praktiskt genomförbart har vi valt att avgränsa oss till den valda tidsperioden.

Den andra avgränsningen är i valet av vad som ska analyseras i materialet. Vi har valt att beskriva olika venezuelanska regeringspolitikernas utspel och uttalanden. Med att beskriva menar vi att förklara vad de uttalar sig om beroende på läget i landet och vilka eventuella medgivanden och förnekanden som görs. Vi kommer alltså inte försöka förklara *varför* de uttalar sig som de gör eller vilka möjliga politiska incitament som ligger bakom. Att inte enbart begränsa oss till en enda politikernas utspel och uttalanden har vi valt att göra till stor del på grund av att talen i Generalförsamlingens Generaldebatt hålls av olika regeringspolitiker från år till år. Det är även för att öka mängden av intervjuer att välja mellan. Att stor del av de studerade uttalanden gjorts av just Nicolás Maduro kan dock konstateras.

1.3 Tidigare forskning

I boken ”The Persistent Power of Human Rights” har författarna studerat andra auktoritära länder och var de hamnar inom modellen. Det finns arbeten som har gjorts där Spiralmodellen applicerat på andra länder bland annat Israel (Shor 2006, 1). Vi hittade ingen tidigare forskning där Spiralmodellen har applicerats på Venezuela. Vårt arbete kommer därför bidra till forskningen genom att se hur Spiralmodellen applicerats på Venezuela. Genom att titta på de tidigare analyserade fallen är det lättare att förstå hur vi ska applicera Spiralmodellen på Venezuela. Ett av fallen som författarna tar upp i boken är Kina. Kina utgör till skillnad från Venezuela en så kallad demokratisk diktatur med enbart ett parti. Landet är en stor ekonomi med många länder som är beroende av landets handel och produktion. Kina har uppmärksammat de goda handlingar och gärningar de gör för att främja mänskliga rättigheter

i landet. Dock finns det flera empiriska fall där Kina bryter mot dessa rättigheter. Ett exempel är att Liu Xiaobo, en känd regimkritiker som tidigare vunnit FN:s fredspris, nu sitter i fängelse på grund av sin aktivism (Kinzelbach 2013, 164-165). Kina gör vissa medgivanden, till exempel har de skrivit under 6 av 9 kärnfördrag om internationella mänskliga rättigheter. Landet har även kritiserat andra länder för brott mot mänskliga rättigheter. Författarna menar att detta visar att Kina har accepterat de internationella mänskliga rättighetsnormerna (Kinzelbach 2013, 166). Författarna har placerat in Kina i *Tactical concessions* på väg mot *Prescriptive status*. Boomerang-effekten är något som sker när en stat befinner sig mellan två faser i modellen. Effekten pågår bara under korta sekvenser och det är när staten får påtryckningar både internationellt och nationellt. I Kina har detta skett och de har rört sig mellan de nämnda faserna under olika perioder på grund av deras taktiska medgivanden och kränkningar av mänskliga rättigheter (Kinzelbach 2013, 179-180). Det är intressant att undersöka var Venezuela hamnar inom Spiralmodellen eftersom då kan vi se hur långt landet har kommit i sitt arbete med mänskliga rättigheter, hur de agerar i praktiken jämfört med vad de säger i sina uttalanden, samt hur väl modellen kan appliceras på landet.

1.4 Disposition

I kapitel 1 redogörs för arbetets problemformulering, valda avgränsningar samt tidigare forskning. I det andra kapitlet presenteras det teoretiska ramverket som har använts som utgångspunkt. Kapitel 3 innehåller metod-och materialval samt en del om validitet och reliabilitet. Kapitel 4 inleds med bakgrund om Venezuela och situationen i landet. Sedan görs en genomgång av de analyserade åren, ordnat utefter placering i modellens faser. För varje år presenteras först aktuell lägesbild och därefter resultatet av analyserat tal och intervju. Sedan placeras varje år in i Spiralmodellen. I arbetets avslutande del, kapitel 5, diskuteras möjliga slutsatser som kan göras.

2. Teoretiskt ramverk

2.1 Spiralmodellen

Vi kommer använda oss av Spiralmodellen inom Power of Human Rights-teorin. *Spiralmodellen* skapades 1998 av Margret Keck och Kathryn Sikkink och modellen utvecklades ytterligare år 1999 i boken *"The Power of Human Rights: International Norms and Domestic Change"*. Anledning till skapandet av modellen var att få förståelse över auktoritära staters relation till mänskliga rättigheter (Risse & Ropp 2013, 3-5). År 2013 skrev

författarna "*The Persistent Power of Human Rights*" där de ville utveckla modellen vidare. I böckerna definierar de inte vad mänskliga rättighetsnormen är. Vi kommer utgå från FN:s definition där det i förklaras att rättigheterna innebär att alla människor ska behandlas lika oavsett exempelvis ras, kön eller religion. Alla människor har rätt till arbete, utbildning samt åsikts- och yttrandefrihet (UN b). Utifrån denna definition blir normen att dessa rättigheter upprätthålls. Det är den senaste boken vi utgår från och använder oss av när vi beskriver Spiralmodellen. Valet av teori passade bra på det vi ville undersöka; hur regeringspolitiker i Venezuela uttalar sig i förhållande till läget i landet. Landet har kritiserats internationellt för ett bristande arbete med mänskliga rättigheter. För att beskriva hur de reagerar på påtryckningar applicerar vi modellen på Venezuela. Modellen är socialkonstruktivistisk och identifierar hur stater agerar när de blir ifrågasatta dels av oppositionsgrupper i landet och även internationellt av andra aktörer. Utifrån tre stycken typer av socialiseringsprocesser bildas Spiralmodellen; instrumental anpassning, argumentation samt idéer och normer som en individ plockar upp i sociala sammanhang. Dessa tre processer fungerar tillsammans för att få motstridiga stater att anamma mänskliga rättigheters normer. Dessa normer influerar länder att upprätthålla rättigheterna i ett land (Risse & Ropp 2013, 5-6). Genom processerna skapas fem faser som presenteras nedan. *Repression* är fas 1, *Denial* är fas 2, *Tactical concessions* är fas 3, *Prescriptive status* är fas 4 *Prescriptive status* och *Rule-consistent behavior* är fas 5. Vi har valt att inte översätta dessa utan kommer använda de engelska namnen. Ett land kan inte röra sig från *Repression* till *Prescriptive status* direkt och hoppa över mellanliggande faser.

- *Repression*

Det första steget inom Spiralmodellen är när befolkningen blir förtryckt av staten och oppositionsgrupper börjar formars och göra motstånd. Det är på grund av att staten inte upprätthåller de mänskliga rättigheterna som oppositionen uttrycker ett missnöje. Staten börjar även utöka sin kontroll över media. Exempel på förtryck från staten är att spärra in oppositionsmedlemmar (Sikkink 2013, 148).

- *Denial*

När oppositionsgrupper har samlat in tillräckligt med material om bevis för brott mot mänskliga rättigheter startar de en process mot staten. En process är till exempel när dessa grupper demonstrera eller på andra sätt får omvärlden att förstå att befolkningen blir förtryckt. Internationella organisationer får information från de inhemska oppositionsgrupperna. Organisationerna anklagar staten för brott mot rättigheter. Det

staten gör då är att förneka anklagelserna (Risse & Ropp 2013, 8). Om påtryckningar kommer från internationella sammanhang kan staten antingen skylla ifrån sig problemen på någon annan eller också förneka anklagelserna (Sikkink 2013, 150).

- *Tactical concessions*

När internationella mänskliga rättighetsorganisationer börjat uppmärksamma det förtryck som sker i landet påbörjas undersökningar för att se hur det verkligen är. För att få organisationer att sluta granska staten intensivt, går staten ut med taktiska medgivanden. Medgivanden kan till exempel vara att släppa politiska fångar eller visa större tolerans för demonstrationer (Risse & Ropp 2013, 6). Denna fas sker efter mycket påtryckning från omvärlden och när staten känner sig svag (Sikkink 2013, 153). Inom Spiralmodellen finns den inbyggda *boomerang-effekten*. Effekten som sker är att staten som bryter mänskliga rättigheter får påtryckning både över och under sig alltså internationellt och inhemskt. (Börzel & Risse 2013, 65). Boomerang-effekten börjar verka i den tredje fasen, eftersom det är då staten börjar känns sig svag och faller lättare för påtryckningarna (Kinzelbach 2013, 166).

- *Prescriptive status*

I och med stora påtryckningar från omvärlden som lett till medgivanden har mänskliga rättighetsnormen börjat etableras i landet. Detta i sin tur leder till att fler relevanta internationella fördrag godtas, förändringar i inhemsk lag genomförs samt etablering av nya mänskliga rättighetsorganisationer i landet. Faktorer som uppkommer när ett land är i *Prescriptive status* är; statliga aktörer accepterar giltighet av internationella mänskliga rättigheter, erkännande av internationella kontroller och anpassningar av nationell lagstiftning samt att klagomål gentemot staten tas på allt större allvar (Risse & Ropp 2013, 6-8).

- *Rule-consistent behavior*

Det sista steget i Spiralmodellen är att det ändrade beteendet inom mänskliga rättigheter i landet har blivit statspraxis. När faktorerna som uppgavs i *Prescriptive status* har blivit verkställda och genomförda försvinner till slut förtrycket mot befolkningen helt. Då är landet i *Rule-consistent behavior* och upprätthåller de mänskliga rättigheterna (Risse & Ropp 2013, 6).

2.2 Kritik

Kritiker menar att Spiralmodellen kan ifrågasättas eftersom alla länder är unika och modellen är för strikt i sitt upplägg och inte anpassningsbar till det valda landet. Kritiker har även lyft att när modellen utvecklades så bortsåg de från välfungerande, utvecklade demokratier som redan implementerat mänskliga rättigheter. De såg inte det som en möjlighet att dessa demokratier skulle kunna bryta mot mänskliga rättigheter. En tredje kritik är att stater ofta stannar i *Tactical concessions*. Stater har svårt att fortsätta att få mänskliga rättigheter till statspraxis (Risse & Ropp 2013, s.9).

3. Metod och material

3.1 Forskningsdesign

Vår valda metod är kvalitativ textanalys (Esaiasson m.fl. 2017, 213). Nedan presenteras vårt tillvägagångssätt. Venezuelas tal i Generaldebatten samt valda intervjuer från perioden 2013-2018 kommer att behandlas. Vi har utformat frågor som utgör empiriska indikatorer på det vi ämnar studera, dessa finns i Bilaga 1. Det konkreta tolkningsarbetet utgörs av att lyfta de manifesta budskapen och vad de faktiskt säger. Tolkningsspektivet blir ur våra ögon i vår egna kontext. Detta innebär att vi utgår från att mänskliga rättigheter och demokratiska principer är önskvärdt och något som bör upprätthållas (Esaiasson m.fl. 2017, 224-230). Varje år kommer placeras in i en fas i Spiralmodellen. Resultatdelen är strukturerad utefter faserna som Venezuela rör sig mellan under den undersökta tidsperioden. För att förtydliga arbetet med kartläggningen av olika faser finns Tabell 1 nedan i 3.3. I en senare del kommer slutsatser dras kring kopplingar mellan lägesbilder och uttalanden och hur väl Spiralmodellen appliceras på det valda landet Venezuela.

3.2 Material

Det studerade materialet utgörs av Venezuelas årliga tal i Generaldebatten i FN under perioden som Nicolás Maduro varit president, 2013-2018. Det är totalt 6 stycken tal. Generaldebatten är inledningen av FN:s Generalförsamlings årliga möte där alla 193 medlemsländer är representerade. I detta tal kan de välja fokus själva, men vanligtvis behandlas olika aktuella konflikter och globala frågor (FN-förbundet 2018). Vi har valt att använda dessa tal då vårt syfte är att beskriva hur regeringspolitiker i Venezuela uttalar sig internationellt i förhållande till läget i landet. Dessa tal är ett typiskt exempel på när de uttalar sig internationellt. Vi har även valt att utgå från intervjuer. Detta på grund av att i intervjuer,

jämfört med tal, besvaras direkta frågor istället för att ett planerat tal hålls. Detta gör att tydligare åsikter kan framhävas samt hur de uttalar sig utifrån dessa. Vi har valt ut en intervju för varje år under samma period, 2013-2018. Det är alltså totalt 6 stycken intervjuer. I valet av intervjuer har vi dels begränsats av att det enbart ska vara med regeringspolitiker. Vidare har vår ambition varit att intervjun ska vara genomförd av en utländsk part. Vi menar att dessa intervjuer blir mer relevanta för oss då politikern ofta mottar fler frågor utifrån hur landet betraktas internationellt. En annan anledning är att majoriteten av mediakällor i landet är statligt kontrollerade och intervjuer har då en tendens att bli vinklade och att mer tillmötesgående frågor ställs. För åren 2015 och 2016 fann vi dock bara intervjuer genomförda av inhemska mediakällor, Telesur och Venezuelan Television Corporation. Vi har trots detta valt att utgå från dessa intervjuer eftersom de båda haft ett internationellt fokus med objektiva frågor.

För appliceringen av Spiralmodellen är det centralt att veta vad som faktiskt händer i landet och hur staten agerar. Därav använder vi vad vi bedömer är sanningsenliga källor, rapporter från Human Rights Watch (HRW) och Freedom House (FH), för att skapa en årlig lägesbild för Venezuela för varje studerat år. Rapporterna från HRW och FH kommer enbart användas för faktainsamling och inte analyseras i sig. Båda rapporterna får stor uppmärksamhet i media och är allmänt erkända för deras arbete, och därför fyller rapporterna en viktig roll i att sätta press på länder som inte upprätthåller rättigheterna eller sin demokrati så som de ska. Vi anser att dessa rapporter är tillförlitliga och de används frekvent även i annan forskning. HRW används exempelvis som källa i boken *"International Human Rights"* av Jack Donnelly och Daniel J. Whelan (2017). FH:s rapporter används också som källa i olika forskningsarbeten, ett exempel är *"Ethnicity, Political Systems, and Civil Wars"* publicerad i Journal of Conflict Resolution och skriven av Marta Reynal-Querol (2002). HRW är en ideell mänskliga rättigheter-organisation som inte är knutet till något speciellt land. FH är en självständig organisation som granskar utbredningen av frihet och demokrati i världen. Varje år publicerar de båda organisationerna rapporter, HRW på hur situationen för mänskliga rättigheter ser ut i olika länder och FH över situationen för demokrati och frihet (HRW 2018) (FH 2018). FH arbetar även med något som kallas "Freedom Rating" där varje land erhåller en siffra mellan 1-7 som visar landets aktuella status för frihet och demokrati. 1-2,5 är "Free", 3-5 är "Partly free" och 5,5-7 är "Not free". Statusen Free anses vara den bästa och den länder bör sträva mot att befinna sig i. Detta kan sammankopplas med den internationella mänskliga rättighetsnormen som nämns i kapitel 2. Vi kommer presentera vilken nivå på denna skala Venezuela befinner sig i för varje studerat år. De publicerar sina rapporter nästkommande år

och därför finns ännu ingen rapport för 2018. Då vi även studerar 2018 har vi fått använda annat material för lägesbilden i landet under det året. Vi har därför valt att använda oss av UN News och The Guardian. Dessa källor bedömer vi som oberoende av varandra och trovärdiga. The Guardian betraktas ofta som en vänsterorienterad tidning, och det har vi haft i åtanke när vi hämtat information därifrån. I den mån det varit möjligt har vi jämfört informationen källorna emellan. Om samma information återfinns hos båda ökar sannolikheten för sanningsenlighet (Esaiasson m.fl. 2017, 292-293). Den skapade lägesbilden kan påverkas av att andra källor används, även om vi givetvis försökt undvika detta. Eftersom lägesbilden lägger grunden för att kunna placera in landet i en fas i Spiralmodellen är det viktigt att de håller en likvärdig kvalitet och förblir så pass objektiva som möjligt. Det motiverar vårt val att använda flera källor för 2018 års lägesbild.

3.3 Bearbetning av tal och intervjuer

Talen och intervjuerna behandlas på samma sätt. I bilaga 1 finns de frågor som vi systematiskt ställt till det analyserade materialet. Vi delade upp tidsperioden i två delar, en del för 2013-2015 och den andra för 2016-2018. På så sätt bearbetade vi ett tal och en intervju per år var, totalt tre tal och tre intervjuer per person. För att minska risken för slarvfel och feltolkningar har vi även gått igenom den andra personens tilldelade tal och intervjuer och jämfört detta med de gjorda sammanställningarna. Först har materialet, alltså talen och intervjuerna, gått igenom utan att vi gjort några anteckningar. Under denna första genomgång hittade vi flera intressanta dimensioner. Kritik mot USA och FN är ofta förekommande, likaså försvar av deras egna politik och revolution. Ett återkommande tema som vi sett flera gånger i de analyserade texterna är vad som kallas för ett ”ekonomiskt krig”, som de menar att omvärldens imperialistiska och kapitalistiska krafter för mot Venezuela. En aktör som ofta lyfts som skyldig är även där USA. Vi har haft dessa återkommande ämnen i åtanke när vi utformat frågorna vi ställt till materialet, dessa finns i Bilaga 1. Frågorna hjälper oss att lyfta de relevanta delarna som behövs för att placera in året i en av Spiralmodellens faser. För att förtydliga hur inplaceringsarbetet gått till finns Tabell 1 nedan. I analysen samt redogörelserna för både tal och intervjuer är det viktigt att belysa att det är många saker vi ej tar upp. Exempel på sådant vi bortser ifrån och som inte tas upp är uttalanden om andra länders konflikter som inte berör Venezuela eller deras situation.

För att placera in åren i modellens olika faser har nedanstående tabell använts.

Tabell 1 Spiralmodellen på Venezuela	Hur agerar regeringen i landet	Hur de uttalar sig internationellt	Empiriska exempel på uttalanden	Påtryckningar	Statens maktposition	Empiriska exempel på vad oppositionen agerande
Repression	Förtrycker befolkning. Censurerar media	Så som om att allt är bra i landet	Revolutionen, socialistiska modellen	Främst nationella	Stark	Börjar formas. En process startas
Denial	Förtrycker opposition. Upprätthåller ej MR	Förnekar situationen i landet. Beskyller andra aktörer	Kritik mot USA och FN. Hyllar egna framgångar	De ökar. Nu även från internationellt håll. Media rapporterar	Börjar förlora auktoritet och makt	Process är igång. Demonstrationer sker
Tactical concessions	Fullskalig kris.	Försvaret sig offensivt. Till slut medgivanden	Försvaret sig och ifrågasätter andra. Riktat kritik mot media, FN, USA	Stora påtryckningar och press att motta hjälp	Försvagas, kan acceptera hjälp	Fortsätter kämpa och stå upp mot det som är fel
Prescriptive status	MR-normer accepteras av landet och flera lagar och fördrag accepteras	Staten erkänner fel de har gjort	Fokus på det som staten har gjort bra	Fortfarande påtryckningar internationellt men inte lika mycket	Fortfarande relativt svag	Oppositionens missnöje avtar eftersom staten accepterar fel de har gjort
Rule-consistent behavior	MR-normen har blivit statspraxis	Accepterande	Fokus på det som staten har gjort bra	Eftersom MR- normen är accepterad finns inga påtryckningar	Stark efter att MR blivit statspraxis	Den lilla oppositionen som finns kvar gör inte uppror

3.4 Definition av termer

Frågorna vi ställt till materialet behandlar bland annat ifall det görs några förnekanden eller medgivanden, och dessa termer benämns även i Spiralmodellens olika faser. Ett *Förnekande* definierar vi som ett avvisande av den faktiska situationen. Förnekanden ges regelbundet i

modellens tidigare faser när mänskliga rättigheter ej upprätthålls. Det är tydligt att dagens situation i Venezuela är en humanitär kris. I en intervju med Al Jazeera under 2018 uttalar sig vice presidenten Delcy Rodriguez om detta på ett sätt som tydligt visar vad vi i denna uppsats definierar som förnekande. Journalisten Lucia Newman läser upp data om bland annat hur 60% i landet lider av anemi (blodbrist), spädbarnsdödligheten är 30%, det är stor brist på medicin och hon frågar hur Rodriguez ser på detta. Svaret följer nedan:

"In Venezuela not only is there not a humanitarian crisis but since 1999 Venezuela has had a model of social inclusion that has allowed us to combat poverty and hunger [...]" (Rodriguez 2017, Al Jazeera).

Rodriguez bestrider påståendet om hur situationen ser ut och avvisar det helt, ett typiskt förnekande. I politiska spelet märks detta exempelvis när de vägrar ta emot internationell hjälp från FN i form av ekonomiskt bistånd eller sändningar med mat och nödvändigheter. Vi kommer även utgå från att det finns en gråzon mellan förnekande och medgivande, och den väljer vi att benämna *Rättfärdigande*. Det definierar vi som att de erkänner sitt ansvar för något men inte menar att det är fel. De rättfärdigar sin politik och sitt agerande. I samma intervju som ovan besvarar Rodriguez en fråga angående våldet mot den protesterande oppositionen och hur flera dödsfall skett:

"No country in the world allows protesters to attack government buildings or to march to the capital to overturn a government. That's not permitted in any country in the world; it's established by norms." (Rodriguez 2017, Al Jazeera).

Hon medger i detta svar att det har använts våld men rättfärdigar detta genom vad hon menar är etablerade normer om hur protester bör ske. Ett *Medgivande* definierar vi som ett erkännande av den faktiska situationen. Under 2018 har regeringen i Venezuela gett vissa medgivanden. På det internationella planet har detta bland annat inneburit att de accepterat hjälp från FN. Under PSUV:s partikongress gav Nicolás Maduro ett tydligt medgivande när han uttalar sig om partiets politik i landet:

"The production models we've tried so far have failed, and the responsibility is ours—mine and yours." (Maduro 2018, France24).

Uttalandet kommer efter lång tid av kritik mot deras politik från både opposition och omvärlden. Han instämmer i hur situationen ser ut och erkänner påståenden om denna som sanna. När regeringen ger medgivanden innebär det ett steg till att ge efter för påtryckningar. Detta kan innebära att ratificera konventioner, genomföra reformer för att upprätthålla de mänskliga rättigheterna eller att motta bistånd.

Vår förhoppning med valet av denna metod är att resultatet dels kan användas till att se hur väl Spiralmodellen inom ”Power of Human Rights”-teorin fungerar på ett nytt fall och dels för att se när missförhållanden förnekas och sanktioner fördöms respektive när medgivanden istället görs och bistånd och hjälp tas emot.

3.5 Validitet och reliabilitet

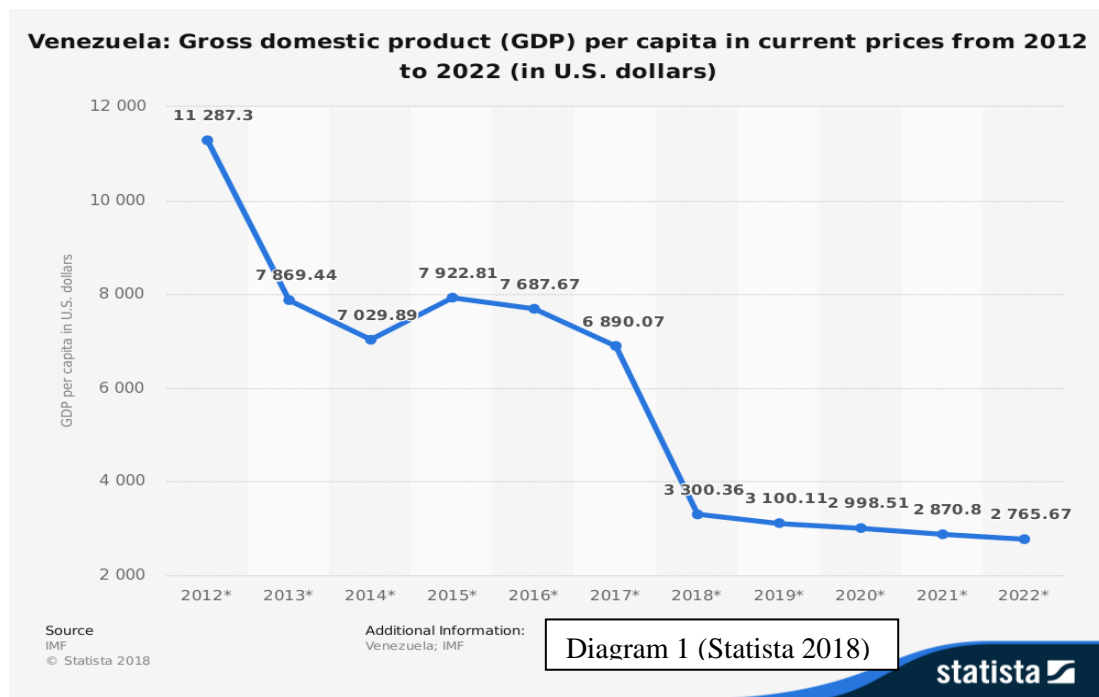
Begreppsvaliditet mäter överensstämmelsen mellan teoretiska definitionen och operationell indikator. Den går att mäta direkt när det finns frågeställning, begrepp och tillvägagångssätt för hur studien ska gå till (Esaiasson m.fl, 2017). För att beskriva hur Venezuelas politiker uttalar sig beroende på läget i landet så bedömer vi att vårt metodval fungerar. Att se vad de lyfter i sina tal samt intervjuer och ställa det mot det faktiska läget i landet banar väg för den analysen vi vill göra. Vi strävar även efter att uppnå god resultatsvaliditet, vilket innebär att begreppsvaliditeten är god samt att arbetet har en hög reliabilitet (Esaiasson m.fl. 2017, s 64). För att lyckas med detta är en viktig del att undvika slarvfel. Vi har därför varit noggranna och ordningsamma under arbetets gång, såväl under inhämtning av materialet såsom under bearbetningen av densamma. Under en kvantitativ undersökning är materialet som samlas in oftast av en större mängd och där är därför risken för låg reliabilitet högre. Vi ska inte göra någon stor datainsamling och därmed ökar chanserna för en hög reliabilitet i det avseendet. Det materialet som vi valt att använda har vi på grund av dess mindre omfattning därmed kunnat granska upprepade gånger och på så sätt minskat risken för slarvfel. Men en annan viktig del av reliabilitetsaspekten är att arbetet ska ha hög intersubjektivitet. Det innebär att någon annan kan genomföra samma undersökning igen och uppnå samma resultat (Bergström – Boréus 2012, s 42-43). Eftersom det enbart är vi själva som kommer bearbeta och tolka materialet är total intersubjektivitet svåruppnåelig. Vi har därför gjort vårt yttersta för att tydligt redogöra för hur arbetet genomförts för att öka möjligheten för någon annan att uppnå samma resultat vid en liknande studie.

4. Resultat

För att skapa en grund till analysen och ge läsaren en förståelse av Venezuela inleds detta kapitel med ett stycke som beskriver bakgrunden. Sedan presenteras empirin och vilken fas i Spiralmodellen som landet befinner sig i för varje studerat år.

4.1 Bakgrund

Venezuela har världens största oljereserver, och oljeproduktionen startade 1914 och har vuxit sedan dess. 98% av landets export består av oljeintäkter (OPEC 2018). Hugo Chávez blev vald till president 1998 och valde då att skapa en ny statsförfattning som röstades igenom året därefter. Detta innebar att landet blev en federal republik där makten delas mellan presidenten och parlamentet. Konstitutionen utgörs av 350 artiklar som bland annat redogör för att mänskliga rättigheter ska upprätthållas (HRW 2012). Detta innebar även starten för något som Chávez kallade för den ”*Bolivarianska revolutionen*”. Döpt efter Simon Bolívar, som på 1800-talet gjorde Venezuela självständigt. Den Bolivarianska revolutionen utgör en socialistisk modell med stor statlig inblandning, höga offentliga utgifter och omfördelningspolitik med mål att minska ojämlikheter mellan samhällsklasserna. Vidare så fortsatte under Chávez tid som president BNP/Capita att öka (se Diagram 1). Stora utgifter balanserades med intäkter från oljeexporten. Chávez blev återigen vald till president 2006 och då gick flera partier som stöttade honom samman i ett nytt, större, parti. De heter Venezuelas förenade socialistiska parti (PSUV) och innehar idag fortfarande makten. En omfattande reformering av landets ekonomiska modell fortskred. Detta dels genom att expropriera privatägda industrier och företag och göra dem statligt ägda. 2009 gjordes en del tillägg i statsförfattningen som bland annat innebar att nya myndigheter skapades för att minska avståndet mellan folket och den statliga makten och öka kontrollmöjligheten av maktutövandet. Men myndigheterna fylldes av anställda som sympatiserar med presidenten vilket försämrar möjligheten för en objektiv kontrollmakt. Chávez avled 2013, och efterträddes av sin vice president Nicolás Maduro som även blev omvald. Han fortsatte bedriva samma politik. Ris-, majs- och kaffeodlingar är exempel på produktion som övertagits av staten. De har inte skötts och till följd av detta har 60% av odlingarna gått förlorade. Detta är en del av anledningen för bristen på matvaror som vuxit allt större (Lopez 2013). FN rapporterar om en ökning av antal undernärda i landet, 2016 hade siffran stigit till 13% (UN-News 2018b). Fortsatt höga utgifter samtidigt som intäkterna sjönk ledde till att den ekonomiska tillväxten avtog. Oljepriset rasade 2014 och därmed föll Venezuelas intäkter och BNP (FH 2015). Sedan 2013 har Venezuelas Centralbank inte publicerat all nödvändig ekonomisk data vilket har lett till att landet blivit censurerade av Internationella valutafonden. Detta innebär att landet kan förlora sin rösträtt i fonden framöver (Reuters 2018). På grund av bristen på publicerad data är siffrorna i diagrammet uppskattade och inte exakta. Det

visas i alla fall i diagrammet att trenden vände nedåt. Statista presenterar även förväntad BNP/Capita fram till 2022, och där visas en fortsatt förväntad sjunkande trend. Mängden officiell data från landet har under Maduros tid som president minskat. HRW menar att en möjlig förklaring är att problemen i landet eskalerat och detta är ett sätt att fortsatt kunna förneka krisen. Till exempel så har 3 miljoner personer flytt landet (UN-News 2018) men regeringspolitiker menar att det inte är fråga om någon kris. Siffrorna menar de är överdrivna och fejkade av aktörer som vill rättfärdiga ett militärt ingripande mot Venezuela. Trots större påtryckningar internationellt om att ta emot humanitärt bistånd har Maduro valt att fortsatt säga nej till detta. Den statliga kontrollen av både media och spridningen av information på internet har ökat (HRW 2018).

4.2 Repression

2013

Chávez avled i mars 2013 och det hölls ett nytt val i april, där Maduro vann med en liten marginal (HRW 2014, 1). Oppositionen begärde en omräkning av rösterna men detta skedde ej. Protester bröt ut och 9 personer dog och hundratals skadades (FH 2014). 2013 fanns det fortfarande mediakällor i Venezuela som var regeringskritiska, men dessa hade betydligt minskat i antalet sett till 10 år tidigare. Ett tydligt exempel på detta är att Globovisión, den sista stora tv-kanalen som var regeringskritisk, såldes till nya ägare som är kända

regeringsförespråkare. Globovisión hade tidigare öppet stöttat bland annat försöket till att störta Chávez 2002. I FH:s rapport för året var Venezuela Partly Free med en Freedom rating på 5.0. Detta menar FH beror på en ökning av maktutövande ämnad att minska oppositionens förmåga att ifrågasätta regeringen (FH 2015). Lägesbilden kan sammanfattas med att den statliga makten utökades och de mänskliga rättigheterna inte upprätthölls.

Tal

Elías Jaua Milano, Venezuelas dåvarande utrikesminister, talade vid 68e sessionen i Generalförsamlingen. Han riktade kritik mot FN som baserades på att Venezuela anser att FN-stadgan inte följs (Jaua 2013, 01:50-02:10). Vidare beskrivs världsbilden negativt, och Jaua pratar om hur hungern växer och levnadsstandarden sjunker. Förklaringen till detta menar han är på grund av en exkluderande modell som är både neofascistisk och neoliberal (Jaua 2013, 04:05-04:34). Angående det egna landet så framhävs att Venezuela bygger en sann demokrati i ett socialistiskt system. Detta har möjliggjort för landet att nå flera MDG:s. Jaua talade om att Venezuela kritiseras och demoniseras av dessa aktörer som han också menar stöttar oppositionen i landet. Att oppositionen även stöttas av media och stor del av omvärlden lyftes också (Jaua 2013, 04:35-05:07). Jaua lyfter artikel 2 paragraf 4 i FN-stadgan som handlar om att inget medlemsland ska hota eller använda våld mot någon annan stat. Men trots denna bestämmelse får USA hota att bomba olika länder om de inte gör som de vill (Jaua 2013, 05:09-05:44). Han menar att FN har blivit kidnappat. Världsfred och den mänskliga värdigheten har blivit tagna gisslan. Skulden till detta, kidnapparen av FN, är i huvudsak imperialismen (Jaua 2013, 08:20-08:50). Sydamerika är ett föredöme för övriga världen. Olika länder har lyckats organisera sig i regionen och samarbeta fredligt (Jaua 2013, 12:41-13:40). Han avslutar med att säga att Generaldebatten inte bör hållas i USA eftersom de enligt Venezuela inte respekterar FN eller dess medlemsländer. Istället bör det hållas i Sydamerika (Jaua 2013, 14:10-15:00).

Intervju

I en intervju 2013 med *Le Monde Diplomatique* uttalade sig Nicolás Maduro om läget i landet. Maduro menar att oppositionen varit högst odemokratiska i samband med att strax efter Chávez död försöka ta över makten. Han nämnde att detta skulle ha stöttats av USA och andra höger-styrda länder. Han återkommer gång på gång till vikten av den Bolivarianska revolutionen och att det är dennas framsteg som olika aktörer försöker sabotera. Under 2013 hade regeringen lanserat något som kallas ”*Street-government*”. Maduro förklarar att tanken

med detta var att skapa ett nytt system för styret av landet där avståndet mellan de högsta ledarna och folket ska minska. Han kallade det ”en revolution inom revolutionen”. Vidare beskriver Maduro hur korruptionen ska försvinna och att flera redan arresterats. De korrupta ska alla ställas inför rätta, oavsett politisk ståndpunkt. Maduro menade i frågor om inflationen att den uppstått på grund av omvärldens spekulationer mot den egna valutan kombinerat med sabotage kring utbudet av olika varor. Han menade att landet befann sig i en övergång mot den socialistiska modellen och att dessa problem snart skulle försvinna. Maduro menade att en av varorna som blivit utsatt för sabotage är matvaror. Samtidigt förnekade han att det var en kris, och hävdade att alla invånare ändå hade tillräckligt med mat (VA 2013).

Spiralmodell

Staten upprätthöll inte de mänskliga rättigheterna och utökade den statliga kontrollen av media. En opposition som tydligt markerade sitt missnöje med regeringen fanns etablerad och det fanns skedde vissa påtryckningar från internationellt håll. I deras uttalanden som vi undersökt har det uttalat sig såsom om allt vore bra i landet och lyft revolutionen och den socialistiska modellen frekvent. De hade fortfarande stabil maktposition efter det vunna valet. Alla dessa drag återfinns i *Repression*. Det finns en del tecken på att Venezuela rörde sig mot *Denial* i och med oppositionen hade startat en viss process mot staten och det var demonstrationer efter Maduro blev vald. Men det var inte en fullskalig process mot staten för att uppmärksamma omvärlden på vad som pågick i landet. Det skulle då enligt modellen ha tagits emot av regeringen med att förneka händelserna.

Vi bedömer därför att Venezuela 2013 befinner sig i *Repression* i Spiralmodellen.

4.3 Denial

2014

Under 2014 präglades Venezuela av stora protester. Dessa protester pågår än idag och ses som en kontinuerlig händelse sedan dess (FH 2015). Under flera protester valde regeringen att helt blockera sändningarna från den colombianska kanalen NTN24 samt informerade flera nyhetskällor att de inte fick rapportera om protesterna. Överdrivet våld användes av säkerhetsstyrkorna mot de obehäpnade demonstranterna. Det återfanns även i häktena där många demonstranter blev slagna, utsatta för elchocker och vissa blev misshandlade till den grad att det utgjorde ren tortyr (HRW 2015, 1–4). Det var stor brist på konsumtionsvaror och inflationen var hög. Oljepriset sjönk under året och detta skapade en djup ekonomisk

instabilitet. Sin status hos FH var fortsatt Partly Free med en Freedom rating på 5.0. FH lyfter dock att Venezuela har en sjunkande trend och statusen riskerar att försämrans. Detta på grund av ökad användning av våld och maktutövning mot oppositionen i landet (FH 2015).

Tal

Maduro höll sitt första tal som president i Generaldebatten 2014, som var den 69e sessionen i ordningen. Inledningsvis uppmärksammades Chávez storhet och hur kampen mot imperialism och orättvisa fortsätter (Maduro 2014, 02:00-02:25). FN-stadgan lyfts likt föregående års tal igen. Han underströk hur unik organisationen FN är, i och med möjligheten att världens länder kan samlas och enas om frågor. Maduro menar att det krävs en demokratisering och legitimering av FN (Maduro 2014, 03:35-06:02). Han berättade att Venezuela går igenom en demokratisk revolution som Chávez banat väg för. Det är en process av social och politisk förändring med det ultimata målet att utrota fattigdomen. Sedan konstitutionen förändrades har landets sociala utveckling gått framåt och landet har nått i princip alla MDG:s. 20 % arbetslöshet har sjunkit till 5.5% och arbetsplatser har ökat den sociala säkerheten för sina anställda. Han lyfte att landet har norra halvklotets största oljereserver och trycker på att det är deras olja, deras resurser och grunden för deras utveckling. Han menar att imperialistiska krafter fortsatt försökt sabotera och underminera deras demokrati. Exempel på ett sådant sabotage ger han i försöket till en regeringskupp 2013. Aggressiv retorik användes när han talade om dessa påstådda attacker och han underströk att ingen kommer få stoppa den fortsatta vägen för den Bolivarianska revolutionen (Maduro 2014, 18:39-22:00).

Intervju

Den studerade intervjun 2014 var med Nicolás Maduro utförd av The Guardian. Maduro kallar protesterna i landet för de rikas revolution. Han hävdar att protesterna inte alls är en reaktion på ekonomiska och sociala problem, utan att deras mål endast är att störta regeringen. Han menade att regeringskritiska åsikter inte alls kriminaliseras utan understryker istället att de haft 19 stycken val i Venezuela under 15 år och att detta då kan ses som ett bevis på att oppositionen tillsammans med andra åsikter får finnas. Han menar att imperialistiska och utländska krafter försöker motarbeta den Bolivarianska revolutionen, och nämner även att USA spelar en stor del i detta. I flera direkta frågor om lägesbilden i landet så är svaret vilseledande och består till stor del av bortförklaringar. Ett exempel på detta är när han får frågan om huruvida den egna regeringen har ansvar för Venezuelas ekonomiska misslyckanden. Han svarar inte utan ifrågasätter istället vilket land i världen som inte har

ekonomiska problem. Vilket tydligt visar hur han leder samtalet in på något annat utan att egentligen besvara frågan. De problem som finns menar Maduro inte beror på egna misslyckade politiska åtgärder utan istället läggs skulden på andra aktörer. Återigen beskylls de imperialistiska krafterna för att motarbeta landets demokratiska utveckling i led med den Bolivarianska revolutionen. Att oppositionen skulle behandlas orättvist förnekas (Milne och Watts, 2014).

Spiralmodell

Sammanfattningsvis så hade under året oppositionen vuxit sig starkare och ett allt större missnöje i landet börjat växa fram. Kritik från omvärlden besvarades med rent förnekande av situationen och även med skuldbeläggande på andra aktörer. Användandet av våld mot oppositionella personer förnekas helt. De utländska imperialistiska krafterna står i centrum för skuldbeläggandet för problemen som landet ställs inför. Statens maktposition i landet var fortsatt stark men på grund av ökade påtryckningar internationellt kombinerat med större missnöje i landet gör att de börjar tappa viss auktoritet.

Mänskliga rättigheter upprätthölls allt sämre, oppositionens process mot staten utvecklades och dagliga demonstrationer pågick runt om i landet. Detta kombinerat med förnekanden i uttalanden och att skylla ifrån sig problemen från statens sida gör att Venezuela år 2014 befanns sig i *Denial* i Spiralmodellen.

2015

I september 2015 anklagades oppositionsledaren Leopold Lopez enligt FH felaktigt för olika brott och dömdes till 13 års fängelse (HRW 2016, 3). Det var brist på de vanligaste medicinerna, sjukhusredskapen och generell sjukvård (HRW 2016, 5). President Maduro hade suttit två år som president, och i parlamentsvalet detta år vann oppositionen med 74 procent. Landet präglades av devalvering av valutan och en okontrollerad inflation (FH 2016). Venezuela fick år 2015 återigen 5.0 i FH:s Freedom rating och var därmed fortsatt Partly Free. Detta till stor del på grund av att mänskliga rättigheter fortsatt kränktes. Exempel på detta är att regeringen kritiserade och motarbetade organisationer som arbetar med dessa rättigheter genom att på olika sätt skada deras legitimitet och försvaga dem (FH 2016).

Tal

Maduro höll tal i Generaldebatten 2015, som var den 70e sessionen. Han inledde med att lyfta att det gått 200 år sedan Simon Bolívar skrev ”The Jamaica Letter”. Där uttryckte Bolívar

världens behov av ett nytt geopolitiskt icke-imperialistiskt system (Maduro 2015, 01:35-03:40). Han beskriver vidare olika tider där olika ideologier varit i fokus. Han lyfter att neoliberalismen var dominerande under 1990-talet och att detta lett till fattigdom och arbetslöshet i hela världen. Maduro menar att det nu finns flera revolutionära rörelser precis som den i Venezuela där deras revolution handlar om att motarbeta detta för en ny väg framåt i en multipolär värld (Maduro 2015, 08:00-10:15). Han understryker hur ingen aktör i världen har rätt att fördöma eller underminera den politiska regimen ett land har valt, följt av applåder från Irak och Libyens representanter (Maduro 2015, 13:40-14:10). Han adresserar USA direkt och uppmanar landet att börja behandla alla länder i FN respektfullt och lika. De måste sluta arbeta mot revolutionerna och sätta upp orättvisa regler. Han säger även att USA måste ta bort sina ekonomiska blockader mot Kuba (Maduro 2015, 21:22-22:15). Han berättar att de under senaste året fått stå emot flera attacker, exempelvis att Obama uttalat sig om att Venezuela är ett hot mot det amerikanska folket (Maduro 2015, 24:45-26:42). Han förklarar att Venezuela hanterar alla utmaningar fredligt, främst med dialoger. Allt för att skydda befolkningen. Det ska hållas val i Venezuelas parlament, och under den 15 år långa pågående revolutionen är detta det 20:e valet som hålls. Han nämner hur välutvecklat deras valsystem är men också hur omvärlden ska hålla koll på alla möjliga attacker mot deras politiska system. De kommer göra allt för att upprätthålla konstitutionen och sträva efter en fulländad demokrati. Systemet kommer fortsatt förstärkas för att nå självständighet och värdighet (Maduro 2015, 30:19-32:50). I sin avslutning uppmanar han alla att ett nytt FN behövs, nu när det gått 70 år. En omvandling krävs, för att uppnå drömmen om världsfred (Maduro 2015, 33:05-34:40).

Intervju

Maduro blev intervjuad av Telesur 2015. Maduro får inledande frågor kring hur han ser på den rådande situationen i Grekland som då gick igenom en akut del av sin ekonomiska kris. Maduro berättar att han är imponerad av Greklands premiärminister Alexis Tsipras som precis vunnit valet där. Han får en fråga kring hur Venezuelas ekonomiska framtid ser ut. Han menar att det pågår ett ekonomiskt krig. Lönerna har därför fått höjas 28 gånger under de senaste 15 åren för att garantera befolkningens reala inkomst. Han nämnde att oljepriset har sjunkit drastiskt men att de nationellt investerar mycket för att bibehålla utbudet av varor i vad han menar är mitt i ett krig. Han understryker hur deras revolution kommer att försvaras in i det sista. Maduro förklarar att detta ekonomiska krig snart kommer kunna vinnas. Nu äger privata aktörer stor del av distributionssystemen och därför blir prissättningen orättvis. Detta har befolkningen tröttnat på och nu kommer allt mer bli statligt ägt menar Maduro. Han

understryker att de som för det ekonomiska kriget har stora påbackningar från internationellt håll. Kring relationen med USA ser han att det diplomatiska förhållandet är under utveckling, och det är upp till USA att erkänna Venezuela för deras sanna revolution. Amerikanerna kommer aldrig kunna stoppa Venezuela från att vara Bolivarianska socialister (VA 2015).

Spiralmodell

Det var en stor förlust för PSUV att förlora parlamentsvalet till oppositionen. Detta innebar en försvagning av deras maktposition. Allt fler påtryckningar för att genomföra förändringar för att till exempel lösa matbristen kom från internationellt håll. I deras egna uttalanden så riktas mycket kritik mot andra aktörer, exempelvis USA. Det ekonomiska kriget återkommer och ges som en förklaring till problemen i landet. Oppositionsgrupper har demonstrerat och även intagit en maktposition i parlamentet och därmed fortsatt processen mot staten, som återfinns i modellens *Denial*. I och med att staten inte är tillräckligt svag än och att det inte heller har kommit tillräckligt med påtryckning uppifrån från till exempel FN, kan vi se att Venezuela inte befinner sig i *Tactical concessions*.

Vi bedömer därför att Venezuela befinner sig i *Denial* under 2015.

2016

Läget i Venezuela var väldigt kritiskt år 2016 och det var stora brister på mat och medicin i landet. Enligt HRW:s rapport hade 87% av befolkningen väldigt svårt att ha råd med mat (HRW 2017, 3). HRW rapporterade också att både mödradödlighet och spädbarnsdöd ökade år 2016. Flera oppositionsledare blev fängslade, misshandlade och torterade på grund av att de deltog i demonstrationer mot regeringen (HRW 2017, 1). Trots den rådande krisen i landet nekade regeringen och högsta domstolen i Venezuelas generalförsamling att genomföra reformer. Något som skulle möjliggöra att motta internationell medicinsk hjälp från FN. Utifrån FH:s Freedom rating placerades Venezuela år 2016 på 5,5 och fick därmed benämningen Not free (FH 2017).

Tal

Under den 71a sessionen talade Delcy Rodriguez. 2016 var hon vice president och utrikesminister i Venezuela. Hon inledde talet med att prata om agenda 2030 och det största hindret för att uppnå målen är kapitalismen (Rodriguez 2016, 2.30-3.30). Terrorism frodas av kapitalism och den terrorism som sker i världen leder till att fattiga länder blir ännu fattigare. Venezuela avvisar all form av terrorism, förklarade Rodriguez (Rodriguez 2016, 4.30-6.30).

För att kunna främja fred, ekonomisk stabilitet och social utveckling i hela världen måste FN reformeras och förnyas (Rodriguez 2016, 15:00-15:40). Rodriguez kritiserar FN:s dubbelmoral i det att FN använder mänskliga rättigheter som ett politiskt verktyg för att rättfärdiga sitt interagerande i Venezuela. Hon menar att detta är ett sätt för FN att tvinga sig på Venezuela för att få makt över landet (Rodriguez 2016, 16:00-16:50). Ett amerikanskt flygplan inkräktade på venezuelanskt luftrum. Samma dag attackerade amerikanska flyg syrisk armé som ledde till att flera syrianer dog och ännu fler skadade. Rodriguez menar att detta visar att de länder som har stor tillgång till att utvinna vatten och gasresurser får utstå imperialistisk aggression genom att ständigt bli attackerade (Rodriguez 2016, 18:40-19:15). Barack Obama har uttalat att Venezuela är det största hotet mot nationell säkerhet och utrikespolitik. Dock uppmuntrar och stöttar USA extremistgrupper som använder våld med mål att störta regeringen i Venezuela (Rodriguez 2016, 19:20-19:50). Rodriguez berättade om de förbättringar landet har gjort inom sociala reformer, och det är många som har tagit del av deras program för hälsovård, bostadsprogram och äldreomsorg. Även många unga har skrivit in sig för att börja i skolan och på universitet (Rodriguez 2016, 22:00-23:20). Hon avslutar talet med att Venezuela alltid kommer utmana det kapitalistiska systemet som producerar våld och olycka (Rodriguez 2016, 23:55-24:10)

Intervju

Luis Salas, minister för produktiv ekonomi, intervjuades av Venezuelan Television Corporation. Fokuset i intervjun är hur ekonomin ser ut i Venezuela. Salas menar att landets ekonomi alltid varit offer för spekulation från omvärlden. Han berättar att det pågår ett ekonomiskt krig i landet. I intervjun tas införandet av lagen om rättvisa priser upp. Denna har inte lyckats uppnås, och detta beror på flera faktorer. En är att det behövs en tydligare strategi för hur lagen ska fullföljas. En annan är att oljepriserna har fluktuerat och efter upptäckten av olja har Venezuela varit helt beroende av den. En nedgång i oljepris har inneburit instabilitet för Venezuelas ekonomi. Regeringen har inte kunnat motverka den ekonomiska instabiliteten på grund av det ekonomiska kriget. Kriget frodas av kapitaliska ojämlikheter i landet såsom klasskillnader. Dessa skapades innan den Bolivarianska revolutionen och de arbetar aktivt för att öka jämlikheten och för att förverkliga deras sociala modell. Venezuela måste segra i detta ekonomiska krig för att en produktiv och demokratisk samhällsekonomi ska uppnås. När kriget är vunnit kommer spekulationerna kring landet minska och omvärldens bild av deras ekonomi att förändras (Panorama 2016).

Spiralmodell

Lägesbilden för mänskliga rättigheter i landet förvärrades under året men ingen hjälp togs emot från FN. Uttalandena fylls av kritik mot USA och FN som beskylls för att vilja sabotera för Venezuela och deras regering. Det ekonomiska kriget pekas ut som anledning till flera av problemen i landet. Statens maktposition var delvis försvagad på grund av förlusten i parlamentsvalet året innan. I och med att oppositionen aktivt arbetar med sin process mot staten, påtryckningarna ökar samtidigt som uttalanden innehåller förnekanden och anklagelser mot andra aktörer placerar vi Venezuela i *Denial* under 2016.

2017

2017 års rapporter visar att krisen eskalerade i Venezuela. Flera protester mot Maduros regering skedde under vår och sommar. Upp mot 100 människor dog och 1900 skadades i och med polisbrutalitet mot demonstranterna (FH 2018). Den venezuelanska regeringen fängslade även flera oppositionsmedlemmar så att de inte kunde kandidera i valet (HRW 2018, 1). I juli var 600 människor politiska fångar i Venezuela. I slutet av året hade två tredjedelar friats (FH 2018). Brist på medicin och mat ökade och flera människor dog på grund av detta (HRW 2018, 4). Enligt FH var Venezuela Not free och fick Freedom rating 5,5.

Tal

Jorge Arreaza, utrikesminister i Venezuela, talade 2017 på den 72a sessionen av FN:s Generaldebatt. Han berättar att Venezuela har blivit direkt hotad av presidenten i USA med hjälp av deras militära kraft. I augusti införde Trump olagliga ekonomiska sanktioner mot Venezuela. Arreaza menar att han gör det enbart för att det venezuelanska folket ska lida (Arreaza 2017, 4:15-4:50). Venezuela kommer alltid behandla USA med respekt. De kommer dock alltid vara förberedda att försvara sin självständighet och demokrati under vilka förhållanden som helst (Arreaza 2017, 5:10-5:30). Han berättade att Venezuela har gjort en stor ansträngning för att arbeta med mänskliga rättigheter de senaste åren (Arreaza 2017, 8:00-9:00). I och med den rådande terrorismen i världen, tar Venezuela avstånd från all form av våld (Arreaza 2017, 11.50-12:15). President Maduro kommer upprätthålla de mänskliga rättigheterna i landet oavsett vad som händer, säger Arreaza (Arreaza 2017, 15:40-15:55). I år visade klimatförändringarna sig i form av orkaner i Karibien. Arreaza menar att de fattigaste länder blir offer för klimatförändringarna. Klimatförändringarna beror på ett krig som förs av kapitalistiska länder. Han säger även att det inte är klimatet som ska ändras, utan systemet

(Arreaza 2017, 16:20-17:50). Venezuela har alltid haft en öppen social dialog för att stärka demokratin. Han välkomnade oppositionen i landet att fortsätta engagera sig i framtida val (Arreaza 2017, 21:20-21:50) Arreaza avslutar talet med att säga att världen alltid kan lita på Venezuela när det gäller mänskliga rättigheter, fred och rättvisa (Arreaza 2017, 24:05-24:20).

Intervju

I september 2017 intervjuades Venezuelas vice president Delcy Rodriguez av tv-bolaget Al Jazeera. Journalisten frågar hur Rodriguez rättfärdigar Venezuelas demokrati när omvärlden ser på Venezuela som en diktatur. Rodriguez menar att det systemet som finns i Venezuela är demokratiskt. Angående det påstådda valfuskets menar Rodriguez att det är ett privat företag som fabricerat dessa anklagelser och att de är helt felaktiga. Att många fredfulla demonstranter blivit anhållna och andra utsatta för så grovt våld att de dött besvaras med inget land i världen tillåter demonstranter att protestera i närheten av en regeringsbyggnad. Rodriguez menar också att landet inte har sett några problem med hunger och det är inte fråga om någon humanitär kris. Hon berättar att Venezuela har skapat en modell för att bekämpa hunger och fattigdom och den fungerar bra. Svårigheterna som modellen mött beror dels på att Donald Trump har infört ekonomiska sanktioner mot Venezuela. Rodriguez hävdar att regeringen inte kunnat motarbeta detta men riktar stark kritik mot USA. Ett annat stort problem menar hon är att priset på olja sjönk och ingen kunde förutse det. Hon fortsätter berätta att Venezuela ska minska sitt beroende av olja och förbättra arbetet inom olika ekonomiska områden (Al Jazeera 2017).

Spiralmodell

Sammanfattningsvis var 2017 ett år präglad av stora protester och antalet politiska fångar ökade. Statens maktposition försämrades och allt mer auktoritet förlorades. Empiriska exempel på detta är att staten använder våld mot demonstranterna samt förbjuder fredliga protester för att i allt större utsträckning kontrollera oppositionen. I uttalanden menar de dock att oppositionen är välkommen att delta i de nationella valen. Detta är en taktik som återfinns i *Tactical concessions* för att få internationella organisationer att kritisera landet mindre. Men de flesta påståenden som ställs förnekas helt och USA beskylls även för flera av Venezuelas problem. Stark kritik riktas även mot USA och för hur de agerar internationellt. Alla dessa drag återfinns i *Denial* och det är där vi placerar Venezuela 2017.

4.4 *Tactical concessions*

2018

Lägesrapporten för 2018 i Venezuela förvärras. I maj 2018 blev Maduro omvald igen som president. Han vann med 67,7%. Internationella organisationer hävdar att han har köpt röster (Phillips 2018). Enligt Unicef är 12% av befolkningen undernärd. Flera sjukdomar som bland annat mässling har under 2018 ökat enormt, främst bland barn (Unicef 2018). I november accepterade Venezuela för första gången bistånd på 9,2 miljoner dollar från FN (UN CERF 2018). FN varnar även för migrationskris och uppskattar att nästan tre miljoner venezuelaner har flytt från Venezuela sedan 2014 (UN-News 2018a).

Tal

Den 73e sessionen talade Venezuelas president Nicolás Maduro i Generaldebatten. Maduro inleder talet med att berätta att Venezuela vill upplysa FN att vara relevant för alla länder och människor för att främja fred och ekonomisk stabilitet (Maduro 2018, 2:30-2:50). Venezuela är där för att tala sanning och kommer alltid kämpa för rättvisa (Maduro 2018, 6:15-6:55). I de fall som behövs kommer Venezuela så upp för rebeller. Venezuela kommer under alla omständigheter kämpa för att landet ska bibehålla sin självständighet (Maduro 2018, 7:10-8:30). Maduro berättar sedan att Venezuela har blivit anklagade och attackerade av USA och speciellt presidenten Trump. Trump hade sagt att USA borde genomföra en intervention i Venezuela och kritiserade landet. Maduro menar att Trump inte har någon rätt att anklaga Venezuela på det sättet (Maduro 2018, 7:45-8:40). Maduro förklarar att Venezuela är ett offer för ekonomisk, politisk och diplomatiskt förtryck från USA. De agerar som de gör eftersom de vill sätta stopp för Venezuelas sätt att bygga samhälle och demokrati (Maduro 2018, 12:00-12:40). Venezuelas oljereserver har klassificerats internationellt som den största i världen. Det är även möjligt att landet har den största guldreserven. Detta har skapat strategiska politiska intressen som i sin tur har lett till att oligarker i Washington vill kontrollera makten i Venezuela (Maduro 2018, 13:00-14:45). Den massflyktingskris som sker i Venezuela är enbart ett globalt mediavapen för att kunna rättfärdiga humanitära interventioner. Det är inte enbart i Venezuela som migrationskriser sker, utan även i Mexiko. De andra kriserna är mycket allvarligare än de i Venezuela (Maduro 2018, 16:25-18:20). Maduro berättar även att han har aktiverat ett ekonomiskt återhämtnings-, tillväxt- och välståndsprogram för att kunna etablera en ny ekonomi utan att vara beroende av oljan (Maduro 2018, 40:25-41:00).

Intervju

Den 16 maj 2018 intervjuade Marc Perelman Nicolás Maduro för den franska nyhetskanalen France24. Intervjun inleds med konfrontationen om vilka faktorer som har bidragit till den extrema hyperinflation som sker i landet. Maduro svarade på detta genom att neka till att inflationen är så hög och menade att Perelman inte har korrekta källor. Angående humanitära kriser, exempelvis migrationskrisen som sker i Venezuela, menar Maduro att dessa påståendena är skapta för att skada hans rykte. Påståenden om valfusk och att valen inte är transparenta på grund av att PSVU vill behålla makten förnekar Maduro. Han menar att Venezuela är en rättvis demokrati med legitima val. När Maduro blir ifrågasatt angående att landets ekonomi är katastrofisk ger Maduro medgivandet att alla länder har ekonomiska problem och att de försöker lösa det. Han riktar även kritik mot USA och understryker att landet är Venezuelas största fiende (France 24).

Spiralmodell

Lägesbilden i landet har fortsatt försämrats under året FH har placerat Venezuela i den lägsta sedda statusen. Det sker påtryckningar både nationellt och internationellt vilket har bidragit till att staten har försvagats allt mer. I sina uttalanden har de gått från att främst lyfta sina egna framgångar till allt oftare försvara sig mot olika typer av kritik. De tackade även för första gången under vår undersökta tidsperiod ja till bistånd från FN. Att krisen förvärrats och medgivanden sker efter stora påtryckningar återfinns alla i *Tactical concessions*. Vi menar att Venezuela lämnat *Denial* på grund av den kritiska humanitära situationen i landet som legat till grund för stor del av kritiken som banat väg för att de till slut gjort medgivanden och mottagit bistånd. Vi placerar alltså in Venezuela i *Tactical concessions* för år 2018.

5. Slutsats

I vår genomförda studie har vi belyst hur olika uttalanden görs vid olika situationer i landet. Vi kan se att Spiralmodellens teser i flera delar stämmer överens med utvecklingen i Venezuela under dessa år eftersom de har rört sig framåt, från *Repression* till *Tactical concessions*. Regeringens insikt om att situationen är ohållbar kombinerat med starka påtryckningar från internationellt håll ser vi utifrån teorin som orsaken till att de nu accepterar hjälp från FN. Enligt modellen bör detta leda till en fortsatt väg framåt mot *Prescriptive status* och *Rule-consistent behavior*. Vi resonerar dock att det finns en stor sannolikhet att det inte blir så. Venezuela har under tidigare styre varit väldigt framåt i arbetet med mänskliga

rättigheter och för demokratisk frihet. Enligt modellen rör sig regimer framåt mellan de olika faserna, för att till slut nå *Rule-consistent behavior*. Men under det första analyserade året befann sig Venezuela i *Repression*, trots flera olika exempel från tidigare arbeten med mänskliga rättigheter som borde ha lett till placering i en senare fas. En förklaring för detta menar vi är att vissa typer av ledare gör att landets utveckling vänder, och trots en högt uppnådd fas i modellen kan de snart befinna sig i till exempel *Repression* igen. Detta gör att en del av kritiken som uppmärksammades i 2.2 mot teorin har bekräftats. Framförallt stämmer kritiken kring hur modellen inte tar hänsyn till hur utvecklade demokratier som ratificerat konventioner och generellt arbetat för mänskliga rättigheter, även kan bryta mot dessa. Då detta är i stor utsträckning det som gäller i fallet med Venezuela hade det varit önskvärt med en dimension som behandlar detta. Fortsättningsvis så är en nämnd kritik att länder ofta fastnar i *Tactical concessions* och inte kommer vidare, och den kritiken går att använda till att resonera kring hur en fortsatt utveckling för landet kan komma att se ut. Vi menar att Venezuela inte kommer fastna i *Tactical concessions*. Det är ofta återkommande i många studerade exempel att det sker en Boomerang-effekt när ett land befinner sig i *Tactical concessions*, vilket gör att de återgår till *Denial*. Detta är vad vi menar kommer ske även för Venezuela. Att landet inte ska göra detta utan istället röra sig mot *Prescriptive status* ser vi som osannolikt i dagens läge. Detta eftersom att då får inte den nyligen godkända hjälpen från FN inte göras endast som ett taktiskt medgivande som bara sker temporärt. Det måste ske som en del av en permanent förändring, så att medgivandena ger mänskliga rättighetsnormen fäste i landet. För att besvara frågan ”hur uttalar sig regeringspolitiker i relation till lägesbilden i landet?” kan vi göra följande slutsatser. När lägesbilden försämras så sker allt fler påtryckningar från FN och USA mot regimen. Påtryckningar sker genom kritik främst om hur staten sköter landet och hur de själva förorsakat krisen som sker. Vad som sker då anser vi är att de egna anklagelserna mot dessa aktörer växer. I uttalandena används allt fler undvikanden eller förnekanden och fokus förflyttas antingen till landets egna framsteg eller en annan aktörs misslyckanden alternativt attacker mot Venezuela. En annan slutsats är att medgivanden generellt inte ges. De medgivanden som vi har sett i materialet resonerar vi görs på grund av brist på andra val. Den humanitära krisen har förvärrats och det har blivit allt svårare att förneka eller beskylla på någon annan. För att besvara frågeställningen ”vilken fas i Spiralmodellen befinner sig Venezuela i idag?” befinner sig Venezuela nu som sagt i *Tactical concessions*. Detta innebär inte att utvecklingen kommer fortsätta rakt framåt till nästa fas. Landets djupa ekonomiska kris kommer dock begränsa möjligheterna till att kritisera det internationella samfundet eftersom de fortsatt kommer vara beroende av stöd och hjälp av

omvärlden. Denna studie kan inte generaliseras i den mån att resultaten kan appliceras fritt på andra länder. Varje land har sin egna historia, situation och politik och detta menar vi kommer leda till olika resultat när Spiralmodellen appliceras på det sättet vi har gjort i denna uppsats. Däremot menar vi att det är möjligt att förhöja abstraktionsnivån genom att utifrån våra slutsatser säga något om hur en illegitim demokrati rättfärdigar sig själv internationellt. Utifrån fallet Venezuela under 2013-2018 kan sägas att i takt med att statens maktposition försvagas ökar desperationen för att fortsatt kunna regera. Detta leder till ökad kontroll över oppositionen och olika förbrytelser mot de mänskliga rättigheterna sker. Detta samtidigt som uttalandena rent förnekar dessa händelser och istället lyfter vikten av demokratiska principer och att en opposition finns.

6. Källförteckning

Tal:

Arreaza Montserrat, Jorge. 2017. Tal för Förenta Nationernas Generalförsamling, Generaldebatt. 72a sessionen. [Elektronisk]. Tillgänglig: <https://gadebate.un.org/en/72/venezuela-bolivarian-republic>. Hämtdatum: 2018-12-05.

Jaua Milano, Elias. 2013. Tal för Förenta Nationernas Generalförsamling, Generaldebatt. 68e sessionen. [Elektronisk]. Tillgänglig: <https://gadebate.un.org/en/68/venezuela-bolivarian-republic>. Hämtdatum: 2018-12-01.

Maduro, Nicolás. 2014. Tal för Förenta Nationernas Generalförsamling, Generaldebatt. 69e sessionen. [Elektronisk]. Tillgänglig: <https://gadebate.un.org/en/69/venezuela-bolivarian-republic>. Hämtdatum: 2018-12-03.

Maduro, Nicolás. 2015. Tal för Förenta Nationernas Generalförsamling, Generaldebatt. 70e sessionen. [Elektronisk]. Tillgänglig: <https://gadebate.un.org/en/70/venezuela-bolivarian-republic>. Hämtdatum: 2018-12-04.

Maduro, Nicolás, 2018. Tal för Förenta Nationernas Generalförsamling, Generaldebatt. 73e sessionen. [Elektronisk]. Tillgänglig: <https://gadebate.un.org/en/73/venezuela-bolivarian-republic>. Hämtdatum: 2018-12-10.

Rodríguez Gómez, Delcy. 2016. Tal för Förenta Nationernas Generalförsamling, Generaldebatt. 71a sessionen. [Elektronisk]. Tillgänglig: <https://gadebate.un.org/en/71/venezuela-bolivarian-republic>. Hämtdatum: 2018-12-01.

Rapporter:

Freedom House 2014. "Freedom in the world: Venezuela". Rapport. [Elektronisk] Tillgänglig: <https://freedomhouse.org/report/freedom-world/2014/venezuela>. Hämtdatum: 2018-12-05.

Freedom House 2015. "Freedom in the world: Venezuela". Rapport. [Elektronisk]
Tillgänglig: <https://freedomhouse.org/report/freedom-world/2015/venezuela>. Hämtdatum:
2018-12-09.

Freedom House 2016. "Freedom in the world: Venezuela". Rapport. [Elektronisk]
Tillgänglig: <https://freedomhouse.org/report/freedom-world/2016/venezuela>. Hämtdatum:
2018-12-10.

Freedom House 2017. "Freedom in the world: Venezuela". Rapport. [Elektronisk]
Tillgänglig: <https://freedomhouse.org/report/freedom-world/2017/venezuela>. Hämtdatum:
2018-12-16.

Freedom House 2018. "Freedom in the world: Venezuela". Rapport. [Elektronisk]
Tillgänglig: <https://freedomhouse.org/report/freedom-world/2018/venezuela>. Hämtdatum:
2018-12-20.

Human Rights Watch 2014. "World Report 2014: Venezuela". Rapport. [Elektronisk]
Tillgänglig: <https://www.hrw.org/world-report/2014/country-chapters/venezuela>. Hämtdatum:
2018-11-30.

Human Rights Watch 2015. "World Report 2015: Venezuela". Rapport. [Elektronisk]
Tillgänglig: <https://www.hrw.org/world-report/2015/country-chapters/venezuela>. Hämtdatum:
2018-11-30.

Human Rights Watch 2016. "World Report 2016: Venezuela". Rapport. [Elektronisk]
Tillgänglig: <https://www.hrw.org/world-report/2016/country-chapters/venezuela>. Hämtdatum:
2018-12-05.

Human Rights Watch 2017. "World Report 2017: Venezuela". Rapport. [Elektronisk]
Tillgänglig: <https://www.hrw.org/world-report/2017/country-chapters/venezuela>. Hämtdatum:
2018-11-30.

Human Rights Watch 2018. "World Report 2018: Venezuela". Rapport. [Elektronisk]
Tillgänglig: <https://www.hrw.org/world-report/2018/country-chapters/venezuela>. Hämtdatum:
2018-12-02.

Övriga källor:

Al Jazeera. 2017. No humanitarian crisis in Venezuela. Intervju med Delcy Rodriguez.

[Elektronisk] Tillgänglig:

<https://www.aljazeera.com/programmes/talktojazeera/2017/09/delcy-rodriguez-humanitarian-crisis-venezuela-170907060655166.html?fbclid=IwAR1Wexq6gJvl6fjXddJWUGvU6yGHOXbEhGg2gs6IOg7ojAt7ft3-zoPQTKg> Hämtdatum: 2018-12-19

Bergström, Göran - Boréus, Kristina , 2012. Samhällsvetenskaplig text och diskursanalys
Textens mening och makt. i Bergström, Göran - Boréus, Kristina (red) *Metodbok i samhällsvetenskaplig text- och diskursanalys*. Lund: Studentlitteratur, 13-48.

British Broadcasting Corporation (BBC) 2017. Venezuela health minister fired over mortality stats. BBC. 12 maj. [Elektronisk] Tillgänglig: <https://www.bbc.com/news/world-latin-america-39896048>. Hämtdatum: 2018-12-17.

Börzel, A. Tanja & Risse, Thomas. 2013. Human rights in areas of limited statehood: the new agenda. I Risse, Thomas, Ropp, Stephen. C., & Sikkink, Kathryn (red.). *The Persistent Power of Human Rights: from Commitment to Compliance*. New York: Cambridge University Press, 61-84.

Donnelly, Jack – Whelan J. Daniel 2017. *International Human Rights*. 5e upplagan. New York: Routledge.

Ellsworth, Brian. 2018. IMF censures crisis-stricken Venezuela over lack of data. *Reuters*. 2 maj. [Elektronisk] Tillgänglig: <https://www.reuters.com/article/us-imf-venezuela/imf-censures-crisis-stricken-venezuela-over-lack-of-data-idUSKBN1I32I4>. Hämtdatum: 2018-12-27.

Esaiasson, Peter, Giljam, Mikael, Oscarsson, Henrik & Wängnerud, Lena, 2017. *Metodpraktikan: Konsten att studera samhälle, individ och marknad*. Stockholm: Norstedts juridik.

FN-förbundet 2018. Generalförsamlingen. Tillgänglig: <https://fn.se/vi-gor/vi-utbildar-och-informerar/fn-info/fn-som-organisation/fn-systemet/huvudorgan/generalforsamlingen/>.

Hämtdatum: 2018-12-26.

France24. 2018. Venezuelas president admits economy has failed. *France24*. 31 juli.

[Elektronisk] Tillgänglig: <https://www.france24.com/en/20180731-venezuelas-president-admits-economy-has-failed>. Hämtdatum: 2018-12-27.

Human Rights Watch. 2012. Tightening the Grip: Concentration and Abuse of Power in Chávez's Venezuela. *HRW*. 17 juli. [Elektronisk] Tillgänglig:

<https://www.hrw.org/report/2012/07/17/tightening-grip/concentration-and-abuse-power-chavezs-venezuela#page>. Hämtdatum: 2018-12-18.

Human Rights Watch 2018. Information om organisationen. [Elektronisk] Tillgänglig:

<https://www.hrw.org/about>. Hämtdatum: 2018-12-04.

Kinzelbach, Katrin. 2013. Resisting the power of human rights: the People's Republic of China. I Risse, Thomas, Ropp, Stephen. C., & Sikkink, Kathryn (red.). *The Persistent Power of Human Rights: from Commitment to Compliance*. New York: Cambridge University Press 154-181.

Lopez, Virginia. 2013. Venezuela food shortages: No one can explain why a rich country has no food. *The Guardian*. 23 september. Nyhetsartikel. [Elektronisk] Tillgänglig:

<https://www.theguardian.com/global-development/poverty-matters/2013/sep/26/venezuela-food-shortages-rich-country-cia>. Hämtdatum: 2018-12-18.

Milne, Seumas och Watts, Jonathan. 2014. Venezuela protests are sign that US wants our oil, says Nicolás Maduro. *The Guardian*. Intervju med Nicolás Maduro. 8 maj. [Elektronisk]

Tillgänglig: <https://www.theguardian.com/world/2014/apr/08/venezuela-protests-sign-us-wants-oil-says-nicolas-maduro> Hämtdatum: 2018-12-10.

Nationalencyklopedin (NE). Venezuela: Statsskick och politik. [Elektronisk] Tillgänglig:

<https://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/l%C3%A5ng/venezuela#statsskick-och-politik>.

Hämtdatum: 2018-12-14.

Neuman, William. 2012. Venezuela faces shortages in grocery staples. *NY Times*. 20 april.

Nyhetsartikel. [Elektronisk] Tillgänglig:

<https://www.nytimes.com/2012/04/21/world/americas/venezuela-faces-shortages-in-grocery-staples.html>. Hämtdatum: 2018-11-30.

Opec. 2018. Venezuela facts and figures. [Elektronisk] Tillgänglig:

https://www.opec.org/opec_web/en/about_us/171.htm. Hämtdatum: 2018-12-07.

Panorama. 2016. Economía venezolana históricamente se fundó sobre la especulación [The Venezuelan economy was historically funded on sepculation]. *Panorama*. 9 jan. Intervju med Luis Salas, gjord av VTC publicerad hos Panorama. [Elektronisk] Tillgänglig:

https://www.panorama.com.ve/politicayeconomia/Ministro-Luis-Salas-Economia-venezolana-historicamente-se-fundo-sobre-la-especulacion-20160109-0053.html?fbclid=IwAR0mEi6hxZGTgTcalIsq8eRpSeMBn_2225V5-6TnQnfFPLXumyly4ENT4TM. Hämtdatum: 2018-12-30.

Perelman, Marc. 2018. We are persecuted by KKK, Maduro says of Trump era. *France24*.

Intervju med Nicolás Maduro. 16 maj. [Elektronisk] Tillgänglig:

<https://www.france24.com/en/f24-interview/20180516-venezuela-maduro-we-are-persecuted-ku-klux-klan-trump-presidency>. Hämtdatum: 2018-12-11.

Phillips, Tom. 2018. Venezuela elections: Maduro wins second term. *The Guardian*.

Nyhetsartikel. 21 maj. [Elektronisk] Tillgänglig:

<https://www.theguardian.com/world/2018/may/21/venezuela-elections-nicolas-maduro-wins-second-term>. Hämtdatum: 2018-12-12.

Ramonet, Ignacio. 2013. Interview: Venezuelan President Nicolás Maduro Talks to Le Monde Diplomatique. *Venezuela Analysis*. 8 september. Intervju med Nicolás Maduro av Le Monde Diplomatique, översatt av VA. [Elektronisk] Tillgänglig:

<https://venezuelanalysis.com/analysis/10007>. Hämtdatum: 2018-12-03.

Reynal-Querol, Marta. 2002. "Ethnicity, Political Systems, and Civil Wars" i Journal of Conflict Resolution. Upplaga 46, 29-54. [Elektronisk] Tillgänglig: <https://journals.sagepub.com/doi/pdf/10.1177/0022002702046001003>. Hämtdatum: 2018-12-22.

Risse, Thomas och Ropp, Stephen C. 2013. Introduction and stock-taking. I Risse, Thomas, Ropp, Stephen. C., & Sikkink, Kathryn (red.). *The Persistent Power of Human Rights: from Commitment to Compliance*. New York: Cambridge University Press, 1-60.

Shor, Eran. 2008. "Conflict, Terrorism, and the Socialization of Human Rights Norms: The Spiral Model Revisited" I Social Problems. Vol 55:1. 117-138.

Sikkink, Kathryn. 2013. The United States and torture: does the spiral model work?. I Risse, Thomas, Ropp, Stephen. C., & Sikkink, Kathryn (red.). *The Persistent Power of Human Rights: from Commitment to Compliance*. New York: Cambridge University Press, 145-163.

Statista 2018. Venezuela: Gross domestic product (GDP) per capita in current prices from 2012 to 2022 (in U.S. dollars). Diagram 1. [Elektronisk] Tillgänglig: <https://www.statista.com/statistics/371876/gross-domestic-product-gdp-per-capita-in-venezuela/>. Hämtdatum: 2018-12-26.

UN CERF. 2018. Cerf funding by Country (2018) – Project Detail Venezuela. Tabell över tilldelning av bistånd. [Elektronisk] Tillgänglig: <https://www.unocha.org/cerf/cerf-worldwide/allocations-country/2018?fbclid=IwAR2p3Mlu0LYxZU8rEw12hJdxBoa3VTGxRWstn0OTjj1A2LQ6nQNOqQX49I0>. Hämtdatum: 2018-12-01.

UN a. Universal declaration of human rights [Deklarationen av mänskliga rättigheter]. [Elektronisk] Tillgänglig: <http://www.un.org/en/universal-declaration-human-rights/>. Hämtdatum: 2018-12-02.

UN b. Global Issues: Human Rights. [Elektronisk] Tillgänglig:

<http://www.un.org/en/sections/issues-depth/human-rights/>. Hämtdatum: 2018-11-30.

UN News. 2018a. UN sounds alarm as Venezuelan refugees and migrants passes three million mark. *UN-News*. 10 november. [Elektronisk] Tillgänglig:

<https://news.un.org/en/story/2018/11/1025231>. Hämtdatum: 2018-12-13.

UN News. 2018b. Venezuela: Economic woes worsening malnutrition among children, warns UNICEF. *UN-News*. 26 januari. [Elektronisk] Tillgänglig:

<https://news.un.org/en/story/2018/01/1001291>. Hämtdatum: 2018-12-26.

UNICEF. 2018. *UNICEF strengthens support for women and children in Venezuela*.

UNICEF. Pressmeddelande. 26 november. [Elektronisk] Tillgänglig:

<https://www.unicef.org/press-releases/unicef-strengthens-support-women-and-children-venezuela>. Hämtdatum: 2018-12-12.

Venezuela Analysis (VA). 2015. Maduro talks to teleSUR: Guyana, Border Dispute, Greece and Economic War. *Venezuela Analysis*. 13 juli. Intervju med Nicolás Maduro, gjord av TeleSur översatt hos VA. [Elektronisk] Tillgänglig:

https://venezuelanalysis.com/analysis/11440?fbclid=IwAR2g9iioTJ8s4smclfi--9ETqsMr9hYkuAKCQmsk64wrrucfgOm_REHKWgE. Hämtdatum: 2018-12-14.

7. Bilaga 1

- 1) Hur bemöts kritik?
- 2) Vilka medgivanden alternativt förnekanden görs angående situationen i Venezuela?
- 3) Vad är det fokus på?
- 4) Hur beskrivs situationen i landet?
- 5) Tas USA eller FN upp, och hur beskrivs de i så fall?